

מסכת מנחות

פרק ט משנה ה

כָּל הַמִּדּוֹת שֶׁהָיוּ בַּמִּקְדָּשׁ, הָיוּ נִגְדָּשׁוֹת, חוּץ מִשָּׁל כֹּהֵן גָּדוֹל,
שֶׁהָיָה גּוֹדֵשׁ לְתוֹכָהּ. מִדּוֹת הַלֵּחַ, בִּירוּצִיָּהֶן קֹדֶשׁ. וּמִדּוֹת
הַיָּבֵשׁ, בִּירוּצִיָּהֶן חֵל. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מִדּוֹת הַלֵּחַ קֹדֶשׁ,
לְפִיכָּךְ בִּירוּצִיָּהֶן קֹדֶשׁ. וּמִדּוֹת הַיָּבֵשׁ חֵל, לְפִיכָּךְ בִּירוּצִיָּהֶן חֵל.
רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, לֹא מִשּׁוּם זֶה, אֲלָא שֶׁהַלֵּחַ נֶעְכָּר, וְהַיָּבֵשׁ אֵינוֹ
נֶעְכָּר: